

FN:s kommitté för barnets rättigheter

FN:s kommitté för skydd av migrantarbetares och deras familjers rättigheter

## **Gemensam allmän kommentar nr 3 (2017) av FN:s kommitté för skydd av migrantarbetares och deras familjers rättigheter och nr 22 (2017) av FN:s kommitté för barnets rättigheter om de allmänna principerna rörande barns mänskliga rättigheter inom ramen för internationell migration\***

Översättning december 2017

Reviderad december 2019

Originalspråk: Engelska

FN:S KOMMITTÉ FÖR BARNETS RÄTTIGHETER

FN:s kommitté för skydd av migrantarbetares och deras familjers rättigheter

CMW/C/GC/3-CRC/C/GC/22

Trettiofjärde sessionen

17 november 2017

\* Denna allmänna kommentar bör läsas tillsammans med gemensam allmän kommentar nr 4 (2017) av FN:s kommitté för skydd av migrantarbetares och deras familjers rättigheter och nr 23 (2017) av FN:s kommitté för barnets rättigheter om staternas skyldigheter rörande barns mänskliga rättigheter inom ramen för internationell migration i ursprungs-, transit-, destinations- och återvändandeländer.

## I. Inledning

1. Denna gemensamma allmänna kommentar antogs samtidigt som gemensam allmän kommentar nr 4 (2017) av FN:s kommitté för skydd av migrantarbetares och deras familjers rättigheter och nr 23 (2017) av FN:s kommitté för barnets rättigheter om staternas skyldigheter rörande barns mänskliga rättigheter inom ramen för internationell migration i ursprungs-, transit-, destinations- och återvändandeländer. De två allmänna kommentarerna är visserligen självständiga dokument var för sig, men de kompletterar också varandra och bör läsas och genomföras tillsammans. I processen för att utforma dokumenten ingick en serie globala och regionala konsultationer som hölls i maj-juli 2017 med representanter för viktiga intressenter och experter, inklusive migrantorganisationer och barn, i Bangkok, Beirut, Berlin, Dakar, Genève, Madrid och Mexico City. Dessutom tog kommittéerna emot över 80 skriftliga bidrag från stater, FN-organ, organisationer i civilsamhället, nationella institutioner för mänskliga rättigheter, och andra intressenter i alla världens regioner mellan november 2015 och augusti 2017.

2. FN:s konvention för skydd av migrantarbetares och deras familjers rättigheter samt FN:s konvention om barnets rättigheter innehåller juridiskt bindande skyldigheter som både generellt och specifikt berör skyddet av barns rättigheter inom ramen för internationell migration.

3. Vid internationell migration kan barn befinna sig i en dubbelt utsatt situation – dels i egenskap av barn, och dels i egenskap av barn som berörs av migration och a) själva är migranter, antingen ensamma eller med sina familjer, b) är födda i destinationslandet av föräldrar som är migranter, eller c) är kvar i sitt ursprungsland när en förälder eller båda föräldrarna har migrerat till ett annat land. Det kan finnas ytterligare utsatthet på grund av deras nationella, etniska eller sociala ursprung; kön; sexuella läggning eller könsidentitet; religion; funktionsnedsättning; migrations- eller bosättningsstatus; medborgarskap; ålder; ekonomisk ställning; politisk eller annan åsikt; eller annan ställning.

4. Då de båda kommittéerna har kompletterande mandat och ett gemensamt åtagande att stärka skyddet av alla barn inom ramen för internationell migration, beslutade kommittéerna att ta fram dessa gemensamma kommentarer. Denna kommentar bygger visserligen på bestämmelser i båda konventionerna, men det är viktigt att betona att de människorättsnormer som förtydligas i kommentaren vilar på bestämmelserna och principerna i FN:s konvention om barnets rättigheter. Den sakkunniga vägledning som denna gemensamma allmänna kommentar innehåller är därför i lika hög grad tillämplig för alla stater som anslutit sig till FN:s konvention om barnets rättigheter och/eller FN:s konvention för skydd av migrantarbetares och deras familjers rättigheter.

### A. Bakgrund

5. Denna gemensamma allmänna kommentar bygger vidare på den ökande uppmärksamhet som de båda kommittéerna har skänkt åt barns rättigheter inom ramen för internationell migration genom ett antal initiativ, inklusive följande:

- a) FN:s kommitté för barnets rättigheter, allmän kommentar nr 6 (2005) om behandlingen av ensamkommande barn och barn som har skilts från föräldrarna utanför ursprungslandet, där det ingår en rad rekommendationer specifikt avsedda för barn som befinner sig utanför sitt ursprungsland och som är ensamkommande eller har skilts från föräldrarna.
- b) FN:s kommitté för barnets rättigheter höll i Genève i september 2012 en allmän diskussionsdag om alla barns rättigheter inom ramen för internationell migration, för vilken kommittén tog fram en bakgrundsrapport och antog en rapport, med slutsatser och rekommendationer.<sup>1</sup>

---

<sup>1</sup> Se [www.ohchr.org/EN/HRBodies/CRC/Pages/Discussion2012.aspx](http://www.ohchr.org/EN/HRBodies/CRC/Pages/Discussion2012.aspx).

- c) FN:s kommitté för skydd av migrantarbetares och deras familjers rättigheter ställde sig år 2016 bakom de rekommenderade principerna som ska vägleda åtgärder som rör barn på flykt och andra barn som påverkas av migration.<sup>2</sup> Båda kommittéerna är dessutom medlemmar i arbetsgruppen för avskaffande av förvar av barn på grund av migration.
- d) Båda kommittéerna har på senare år gjort allt fler rekommendationer till sina respektive konventioner i en rad olika människorättsfrågor som berör barns rättigheter inom ramen för internationell migration.

6. Denna gemensamma allmänna kommentar vilar även på andra FN-resolutioner och FN-rapporter, olika resultat från FN:s människorättsmekanismer, och olika FN-initiativ, mellanstatliga initiativ och initiativ från civilsamhället som rör barn inom ramen för internationell migration, inklusive följande:

- a) Yttrande från Kommittén för ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter om staternas förpliktelser mot flyktingar och migranter enligt FN:s konvention om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter (E/C.12/2017/1), där kommittén särskilt påminde om att "skydd mot diskriminering inte kan villkoras av att en person har reguljär status i värdlandet", och även påminde om att "alla barn inom en stat, även papperslösa, hade rätt till att få utbildning och tillgång till fullgod kost och hälso- och sjukvård till överkomlig kostnad".
- b) New York-deklarationen för flyktingar och migranter, där stats- och regeringscheferna åtog sig att skydda de mänskliga rättigheterna och grundläggande friheterna för alla barn som är flyktingar och migranter, oavsett deras status, och att alltid i första hand beakta vad som bedöms vara barnets bästa, samt att uppfylla sina skyldigheter enligt FN:s konvention om barnets rättigheter.<sup>3</sup>

## **B. Syfte och mål för denna gemensamma allmänna kommentar**

7. Syftet med denna gemensamma allmänna kommentar är att ge sakkunnig vägledning angående lagstiftningsåtgärder, policyåtgärder och andra lämpliga åtgärder som bör vidtas för att säkra att skyldigheterna enligt de båda konventionerna uppfylls helt, så att barns rättigheter inom ramen för internationell migration skyddas till fullo.

8. Kommittéerna är medvetna om att internationell migration är ett fenomen som påverkar alla världens regioner och alla samhällen, och i allt högre grad miljontals barn. Migration kan visserligen ha positiva resultat för enskilda, familjer och större grupper av människor i ursprungs-, transit-, destinations- och återvändandeländer, men drivkrafterna för migration, i synnerhet osäker och/eller irreguljär migration, är ofta direkt kopplade till kränkningar av mänskliga rättigheter, inklusive barnets rättigheter såsom de erkänns i flera människorättsfördrag, särskilt FN:s konvention om barnets rättigheter.

9. Denna gemensamma allmänna kommentar behandlar alla barns mänskliga rättigheter i samband med internationell migration, oavsett om de har migrerat med sina föräldrar eller huvudsakliga omvårdare, är ensamkommande eller har skiljts från sina föräldrar eller vårdnadshavare, har återvänt till sitt ursprungsland, är födda i transitländer eller destinationsländer av föräldrar som är migranter, eller har stannat kvar i sitt ursprungsland när den ena eller båda föräldrarna migrerat till ett annat land, och oavsett deras eller deras föräldrars migrations- eller uppehållsstatus (migrationsstatus). Principen om icke-diskriminering i FN:s konvention om barnets rättigheter ålägger konventionsstaterna att respektera och tillförsäkra de rättigheter som anges i konventionen för alla barn, oavsett om de betraktas som exempelvis migranter i reguljära eller irreguljära situationer, asylsökande, flyktingar, statslösa och/eller offer för människohandel, inklusive i

---

<sup>2</sup> Finns på adressen [www.ohchr.org/Documents/HRBodies/CMW/Recommended-principle\\_EN.pdf](http://www.ohchr.org/Documents/HRBodies/CMW/Recommended-principle_EN.pdf).

<sup>3</sup> Generalförsamlingens resolution 71/1, punkt 32.

situationer där de återvänt eller deporterats till ursprungslandet, oavsett barnets eller föräldrarnas/vårdnadshavarnas nationalitet, migrationsstatus eller statslöshet.<sup>4</sup>

10. Denna gemensamma allmänna kommentar bör läsas tillsammans med andra relevanta allmänna kommentarer som utfärdats av kommittéerna. Med dessa allmänna kommentarer som grund, och med utgångspunkt i den fortlöpande utvecklingen av de utmaningar som barn ställs inför i samband med internationell migration, bör denna allmänna kommentar även läsas som sakkunnig vägledning från de båda kommittéerna när det gäller barns rättigheter i samband med internationell migration.

## **II. Allmänna genomförandeåtgärder för FN:s konvention för skydd av migrantarbeters och deras familjers rättigheter samt FN:s konvention om barnets rättigheter när det gäller skydd av barn inom ramen för internationell migration**

11. Konventionsstaterna bör se till att barn inom ramen för internationell migration först och främst behandlas som barn. Stater som anslutit sig till konventionerna har en plikt att fullgöra sina skyldigheter enligt konventionerna att respektera, skydda och uppfylla barns rättigheter inom ramen för internationell migration, oavsett barnens eller föräldrarnas/vårdnadshavarnas migrationsstatus.

12. Konventionsstaternas skyldigheter enligt konventionerna gäller varje enskilt barn inom deras jurisdiktion. Detta gäller även den jurisdiktion som uppstår genom att en stat i praktiken utövar kontroll utanför sina gränser. Dessa skyldigheter kan inte godtyckligt och ensidigt avskaffas genom att zoner eller områden undantas från en stats territorium, eller genom att vissa zoner eller områden definieras som icke tillhörande eller endast delvis tillhörande statens jurisdiktion, till exempel på internationellt vatten eller i andra transitzoner där staterna inrättar mekanismer för migrationskontroll. Skyldigheterna gäller inom statens gränser, inklusive för de barn som hamnar inom statens jurisdiktion när de försöker ta sig in på dess territorium.

13. Kommittéerna betonar att barnets rättigheter har företräde när det gäller internationell migration, och att staterna därför måste inlemma konventionerna i sina migrationsrelaterade ramverk, policyer, praxis och/eller andra åtgärder.

14. Kommittéerna vill uppmuntra konventionsstaterna att se till att de myndigheter som ansvarar för barns rättigheter har en ledande roll, med tydlig beslutsbefogenhet, när det gäller policyer, praxis och beslut som berör barns rättigheter inom ramen för internationell migration. Heltäckande barnskyddssystem på nationell och lokal nivå bör i sina ordinarie program ta med alla barns situation inom ramen för internationell migration, inklusive i ursprungs-, transit-, destinations- och återvändandeländer. Förutom de mandat som innehas av barnskyddsmyndigheter bör de myndigheter som ansvarar för migrationspolitik och andra relaterade policyer som berör barns rättigheter också systematiskt göra konsekvensbedömningar och beakta barns behov inom ramen för internationell migration på alla stadier inom utformning och genomförande av policyer.

15. Konventionsstaterna bör ta fram policyer som syftar till att tillgodose alla barns rättigheter inom ramen för internationell migration, i synnerhet när det gäller mål för migrationshantering eller andra administrativa eller politiska hänsyn.

16. Konventionsstaterna bör ta fram en systematisk rättighetsbaserad policy för insamling och offentlig spridning av kvalitativa och kvantitativa data om alla barn inom ramen för internationell migration, och på grundval av dem utforma en heltäckande policy för att skydda dessa barns

---

<sup>4</sup> Se FN:s kommitté för barnets rättigheter, allmän kommentar nr 6, punkt 12.

rättigheter. Dessa data bör vara uppdelade på nationalitet, migrationsstatus, kön, ålder, etnisk tillhörighet, funktionsnedsättning och all annan relevant status, för att kunna övervaka intersektionell diskriminering. Kommittéerna betonar vikten av att ta fram indikatorer som mäter genomförandet av alla barns rättigheter inom ramen för internationell migration, däribland genom ett människorättsbaserat synsätt på insamling och analys av data om orsakerna till osäker migration för barn och/eller familjer. Informationen bör vara tillgänglig för alla intressenter, även barn, med full respekt för rättigheter till privatliv och dataskyddsnormer. Organisationer i civilsamhället och andra berörda aktörer bör kunna delta i processen att samla in och utvärdera data.

17. Barns personuppgifter, särskilt biometriska data, bör endast användas i barnskyddssyfte, med sträng tillämpning av passande regler om insamling, användning och förvaring, samt tillgång till data. Kommittéerna uppmanar till noggrannhet när det gäller skyddsmekanismer när datasystem utvecklas och tas i drift, samt när myndigheter och/eller länder lämnar ut data till varandra. Konventionsstaterna bör inrätta en "brandvägg" och förbjuda att personuppgifter lämnas ut och används för verkställande av migrationsbeslut om de samlats in för andra ändamål, till exempel skydd, rättsmedel, folkbokföring och tillgång till samhällstjänster. Detta är nödvändigt för att följa dataskyddsprinciper och skydda barnets rättigheter, såsom stadgas i FN:s konvention om barnets rättigheter.

18. Kommittéerna anser att de policyer och den praxis som utvecklas och genomförs bör innehålla följande beståndsdelar för att alla barns rättigheter inom ramen för internationell migration ska uppfyllas: (a) heltäckande, institutionsgemensamma policyer för barnskyddsmyndigheter och socialtjänstmyndigheter och andra nyckelorgan, inklusive policyer om socialt skydd, hälsa, utbildning, rättvisa, migration och kön, samt mellan regionala, nationella och lokala myndighetsnivåer; (b) tillräckliga resurser, inklusive budgetmedel, för att genomföra policyer och program; och (c) kontinuerlig och regelbunden utbildning för barnskydds- och migrationstjänstemän m.fl. i barns, migranternas och flyktingars rättigheter, samt om statslöshet, inklusive intersektionell diskriminering.

### **III. Konventionernas grundläggande principer rörande barns rättigheter inom ramen för internationell migration**

19. Stater som anslutit sig till FN:s konvention om barnets rättigheter är skyldiga att se till att konventionens principer och bestämmelser till fullo speglas och får juridisk verkan i relevanta nationella lagar, policyer och praxis (artikel 4). I allt principerna om icke-diskriminering (artikel 2); barnets bästa (artikel 3); rätten till liv, överlevnad och utveckling (artikel 6); och barnets rätt att uttrycka sina åsikter i alla frågor som rör barnet, och att få dessa åsikter beaktade (artikel 12). Staterna bör vidta åtgärder, inklusive lagstiftningsåtgärder och andra policyverktyg, som syftar till att säkerställa att dessa principer upprätthålls i praktiken och blir en ordinarie del av alla policyer som berör barn inom ramen för internationell migration, och av tolkningen och analysen av de specifika skyldigheterna som förtydligas i gemensam allmän kommentar nr 4 av FN:s kommitté för skydd av migrantarbetare och deras familjers rättigheter och nr 23 av FN:s kommitté för barnets rättigheter om staternas skyldigheter rörande barns mänskliga rättigheter inom ramen för internationell migration i ursprungs-, transit-, destinations- och återvändandeland.

20. Kommittéerna vill återigen betona att artikel 41 i FN:s konvention om barnets rättigheter och artikel 81 i FN:s konvention om skydd för migrantarbetare och deras familjers rättigheter ska tillämpas, och upprepar att de bestämmelser i nationell och internationell lagstiftning som bäst tillgodoser alla barns rättigheter inom ramen för internationell migration ska gälla i de fall då det finns olika normer. Vidare krävs det att konventionerna tolkas dynamiskt, med utgångspunkt i ett barncentrerat synsätt, för att de ska kunna genomföras på ett bra sätt och för att alla barns rättigheter ska respekteras, skyddas och uppfyllas inom ramen för den allt större mängden utmaningar som migration utgör för barn.

## **A. Icke-diskriminering (artikel 1 och 7 i FN:s konvention för skydd av migrantarbetares och deras familjers rättigheter; artikel 2 i FN:s konvention om barnets rättigheter)**

21. Principen om icke-diskriminering är grundläggande, och är i alla sina aspekter tillämplig när det gäller barn inom ramen för internationell migration.<sup>5</sup> Alla barn som befinner sig i eller berörs av internationell migration har rätt att åtnjuta sina rättigheter, oavsett barnens, föräldrarnas/vårdnadshavarnas eller familjemedlemmarnas ålder, kön, könsidentitet eller sexuella läggning, etniskt eller nationellt ursprung, funktionsnedsättning, religion, ekonomisk ställning, migrationsstatus eller status som papperslös, statslöshet, ras, hudfärg, civilstånd eller familjestatus, hälsotillstånd eller andra sociala tillstånd, aktiviteter, uttryckta åsikter, eller övertygelser. Denna princip är fullt tillämplig på alla barn och deras föräldrar, oavsett anledning till flytt, vare sig barnet kommer med en vuxen eller är ensamkommande, är i rörelse eller bosatt, dokumenterad, papperslös eller har någon annan ställning.

22. Principen om icke-diskriminering ska stå i centrum för alla policyer och rutiner som gäller migration, inklusive åtgärder för gränskontroll, och oavsett barns eller deras föräldrars migrationsstatus. All särbehandling av migranter ska ske lagenligt och proportionerligt, i ett legitimt syfte, och i linje med barnets bästa och med internationella normer för mänskliga rättigheter. På samma sätt bör konventionsstaterna se till att barn som är migranter och deras familjer integreras i mottagarsamhällena genom att deras mänskliga rättigheter realiserar i praktiken och de får tillgång till samhällstjänster på samma villkor som landets medborgare.

23. Kommittéerna rekommenderar att konventionsstaterna vidtar de åtgärder som krävs för att bekämpa diskriminering på alla grunder, och att skydda barn från de många och överlappande formerna av diskriminering, genom hela migrationsprocessen, även i ursprungslandet och efter återkomst till ursprungslandet, och/eller till följd av deras migrationsstatus. För att uppnå detta mål bör konventionsstaterna stärka arbetet med att bekämpa främlingsfientlighet, rasism och diskriminering och vidta alla lämpliga åtgärder för att bekämpa sådana attityder och sådan praxis, samt att samla in och sprida korrekta, tillförlitliga och aktuella data och uppgifter om detta. Staterna bör även främja att familjer som berörs av internationell migration inkluderas i samhället och integreras till fullo i mottagarlandet, samt genomföra program för att förbättra kunskapen om migration och ta itu med eventuella negativa uppfattningar angående migranter, i syfte att skydda barn som berörs av internationell migration och deras familjer från våld, diskriminering, trakasserier och mobbing, och att ge dem full tillgång till de rättigheter som föreskrivs i de båda konventionerna samt i andra konventioner som varje stat ratificerat.<sup>6</sup> Därvid bör särskild uppmärksamhet ges till könsspecifika och andra eventuella utmaningar och utsattheter som kan överlappa varandra.

24. Konventionsstaterna bör göra en robust genusanalys av hur migrationspolicyer och migrationsprogram specifikt påverka barn av alla kön. Konventionsstaterna bör se över och ändra eventuella könsdiskriminerande begränsningar av migration i lagstiftning eller praxis som inskränker möjligheterna för flickor eller som inte erkänner deras kapacitet och autonomi att fatta egna beslut.

25. Kommittéerna rekommenderar att konventionsstaterna lägger särskilt fokus på policyer och relaterade regler som handlar om att förhindra diskriminerande praxis mot barn med funktionsnedsättningar som är migranter eller flyktingar, och på att genomföra de policyer och program som krävs för att barn med funktionsnedsättningar som är migranter eller flyktingar fullt ut ska kunna åtnjuta alla mänskliga rättigheter och grundläggande friheter i samma mån som barn som är medborgare i konventionsstaterna, och för att beakta bestämmelserna i FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning.

---

<sup>5</sup> Se FN:s kommitté för barnets rättigheter, allmän kommentar nr 6, punkt 18.

<sup>6</sup> Ibid., punkt 70.

26. Kommittéerna anser att om man endast tar itu med diskriminering juridiskt, så innebär detta inte nödvändigtvis att man ombesörjer jämlikhet i praktiken. Därför ska konventionsstaterna uppfylla rättigheterna enligt konventionerna för barn inom ramen för internationell migration genom att anta aktiva åtgärder för att förhindra, minska och avskaffa de förutsättningar och attityder som orsakar eller befäster de facto-diskriminering av dem. Staterna bör systematiskt dokumentera fall av diskriminering av barn och/eller deras familjer inom ramen för internationell migration, och utreda och sanktionsbelägga sådant beteende på lämpligt och effektivt sätt.

## **B. Barnets bästa (artikel 3 i FN:s konvention om barnets rättigheter)**

27. Enligt artikel 3.1 i FN:s konvention om barnets rättigheter är offentliga och privata sociala välfärdsinstitutioner, domstolar, administrativa myndigheter och lagstiftande organ skyldiga att se till att barnets bästa bedöms och i första hand beaktas vid alla åtgärder som rör barn. Som FN:s kommitté för barnets rättigheter påpekar i punkt 6 i sin allmänna kommentar nr 14 är barnets rätt att få sitt bästa bedömt och i första hand beaktat en materiell rättighet, en grundläggande rättslig tolkningsprincip, samt ett tillvägagångssätt, och gäller barn både som enskilda och som grupp. I denna allmänna kommentar, som sedan dess har räknats som den huvudsakliga vägledningen för konventionsstaterna i denna fråga, utvecklar kommittén även hur principen om barnets bästa ska genomföras.

28. Kommittén för barnets rättigheter är medveten om att barnets bästa, när det väl bedömts och fastställts, kan stå i konflikt med andra intressen eller rättigheter (till exempel andra barns, allmänhetens och föräldrars), och att eventuella konflikter måste lösas från fall till fall genom att alla parter intressen omsorgsfullt vägs mot varandra och en lämplig kompromiss nås. Därför betonar kommittén i punkt 39 i sin allmänna kommentar nr 14 att barnets rätt att i första hand få beaktat vad som bedöms vara barnets bästa betyder att barnets intressen har hög prioritet och inte bara är ett bland flera överväganden. Därför måste större vikt fästas vid vad som bäst gagnar barnet. Vidare sägs i punkt 82 att avsikten med att bedöma och fastställa barnets bästa är att barnet fullständigt och faktiskt ska åtnjuta rättigheterna som erkänns i FN:s konvention om barnets rättigheter, och få utvecklas allsidigt och fullständigt.

29. Konventionsstaterna ska se till att barnets bästa till fullo tas i beaktande i migrationslagstiftning, planering, genomförande och bedömning av migrationspolicyer och beslutsfattande i enskilda fall, inklusive beviljande av eller avslag på ansökningar om inresa eller uppehållstillstånd i ett land, beslut som rör verkställande av migrationsbeslut och begränsningar av tillgången till sociala rättigheter för barn och/eller deras föräldrar eller vårdnadshavare, och beslut som rör familjesammanhållning och vårdnad, där i första hand ska beaktas vad som bedöms vara barnets bästa och därför ha hög prioritet.

30. Barnets bästa bör särskilt uttryckligen säkerställas genom individuella procedurer som en oskiljaktig del av varje administrativt eller rättsligt beslut angående ett barns inresa, vistelse eller återvändande, att ett barn omhändertas, eller att en förälder interneras eller utvisas med anledning av sin egen migrationsstatus.

31. För att principen om barnets bästa ska implementeras i migrationsrelaterade procedurer eller beslut som kan påverka barn, vill kommittéerna betona att det behöver göras systematiska bedömningar och fastställandeprocédurer av barnets bästa som en del av, eller för att prägla, migrationsrelaterade beslut och andra beslut som påverkar barn som är migranter. Som FN:s kommitté för barnets rättigheter förklarar i sin allmänna kommentar nr 14 bör barnets bästa bedömas och fastställas när ett beslut ska fattas. En "bedömning av barnets bästa" innebär att man utvärderar alla element som krävs för att fatta ett beslut i den specifika situationen för ett specifikt enskilt barn eller en grupp barn, och väger dessa element mot varandra. Ett "fastställande av barnets bästa" är en formell process med strikta skyddsmekanismer som syftar till att avgöra barnets bästa på grundval av bedömningen av barnets bästa. Att bedöma barnets bästa är därtill en unik åtgärd som ska vidtas i varje enskilt fall och i ljuset av barnets eller barngruppens specifika

omständigheter, inklusive ålder, kön och mognadsgrad, huruvida barnet eller barnen hör till en minoritetsgrupp, samt den sociala och kulturella kontext i vilket barnet eller barnen befinner sig.

32. Kommittéerna vill betona att konventionsstaterna bör:

- a) Ge hög prioritet åt barnets bästa i sin lagstiftning, politik och praxis.
- b) Se till att principen om barnets bästa på lämpligt vis integreras, tolkas konsekvent och tillämpas genom robusta, individanpassade procedurer i alla lagstiftande, administrativa och rättsliga förfaranden och beslut, och i alla migrationspolicyer och migrationsprogram som är relevanta för och påverkar barn, inklusive policyer och tjänster som rör konsulärt skydd. Det bör avsättas tillräckliga resurser för att denna princip ska kunna tillämpas i praktiken.
- c) Se till att alla bedömningar och fastställanden av barnets bästa som tas fram och genomförs lägger lämplig vikt vid att uppfylla barnets rättigheter, på kort och lång sikt, i de beslutsprocesser som berör barn; samt säkerställa att det inrättas skydd för rättssäkerheten, däribland rätten till kostnadsfritt, kvalificerat och oberoende juridiskt ombud. Bedömningen av barnets bästa bör utföras av aktörer som är oberoende av migrationsmyndigheterna och på ett tvärdisciplinärt sätt. Dessa ska inkludera en reell medverkan av myndigheter med ansvar för barnskydd och barns välfärd, och andra relevanta aktörer, såsom föräldrar, vårdnadshavare och juridiska företrädare, liksom även barnet självt.
- d) Ta fram procedurer och definiera kriterier för att ge vägledning åt alla relevanta personer som är inblandade i migrationsprocedurer när det gäller att fastställa barnets bästa och i första hand beakta detta, inklusive när det gäller förfaranden för inresa, vistelse, flytt och återvändande, och ta fram mekanismer för att bevaka att allt detta genomförs i praktiken.
- e) Bedöma och fastställa barnets bästa på de olika stadierna inom migrations- och asylförfaranden som kan utmynna i att föräldrarna interneras eller deporteras på grund av sin migrationsstatus.<sup>7</sup> Förfaranden för fastställande av barnets bästa bör inrättas för alla beslut som kan medföra att barn skiljs från sin familj, och samma normer bör tillämpas när det gäller vårdnad, där i första hand ska beaktas vad som bedöms vara barnets bästa. I adoptionsärenden ska största vikt ges till vad som bedöms vara barnets bästa.
- f) Göra en bedömning av barnets bästa från fall till fall för att, om det behövs, och i enlighet med FN:s riktlinjer för alternativ omvårdnad av barn,<sup>8</sup> avgöra vilken typ av boende som är lämpligast för ett ensamkommande barn, ett barn som skilts från sina föräldrar, eller barn med föräldrar. I denna process bör man prioritera omvårdnadslösningar som utgår från samhällsgemenskapen. Alla åtgärder som inskränker barns frihet för att skydda dem, exempelvis omhändertagande med placering i säkert boende, bör genomföras inom barnskyddssystemet och med samma normer och skyddsmekanismer; vara helt nödvändigt, legitimt och i proportion till syftet att skydda barnet från att skada sig själv eller andra; vara del av en helhetsplan för omvårdnad; och vara frikopplade från policyer, praxis och myndigheter för verkställande av migrationsbeslut.
- g) I fall som kan medföra att migrantfamiljer utvisas på grund av sin migrationsstatus, göra ett fastställande av barnets bästa i syfte att utvärdera hur stor inverkan deportationen kommer

---

<sup>7</sup> Se FN:s kommitté för barnets rättigheter, rapport från 2012 års allmänna diskussionsdag om alla barns rättigheter inom ramen för internationell migration (day of general discussion on the rights of all children in the context of international migration), punkt 73-74. Finns på adressen [www.ohchr.org/Documents/HRBodies/CRC/Discussions/2012/DGD2012ReportAndRecommendations.pdf](http://www.ohchr.org/Documents/HRBodies/CRC/Discussions/2012/DGD2012ReportAndRecommendations.pdf).

<sup>8</sup> Generalförsamlingens resolution 64/142, bilaga.



att få på barns rättigheter och utveckling, inklusive barns mentala hälsa.

- h) Se till att barn snabbt upptäcks vid gränskontroller och andra procedurer för migrationskontroll inom statens jurisdiktion, och att var och en som påstår sig vara ett barn betraktas som ett barn, snabbt hänvisas till barnskyddsmyndigheter och andra relevanta samhällstjänster, och tilldelas en förordnad vårdnadshavare, om hen är ensamkommande eller skild från föräldrarna.
- i) Ge vägledning till alla relevanta myndigheter angående att praktiskt genomföra principen om barnets bästa för barn som är migranter, inklusive barn på genomresa, och ta fram mekanismer med syftet att bevaka att den genomförs i praktiken på rätt sätt.
- j) Ta fram och, för ensamkommande barn och barn med familjer, sätta i verket en procedur för fastställande av barnets bästa som syftar till att hitta och tillämpa heltäckande, säkra och hållbara lösningar,<sup>9</sup> inklusive vidare integration och bosättning i det aktuella uppehållslandet, återvändande till ursprungslandet, eller flytt till ett tredje land. I sådana lösningar kan det ingå medellångsiktiga alternativ, och att säkerställa att det finns möjligheter för barn och familjer att få en trygg vistelsestatus utifrån barnets bästa. Procedurer för fastställande av barnets bästa bör vägledas av barnskyddsmyndigheter inom ramen för barnskyddssystem. Möjliga lösningar och planer bör diskuteras och tas fram tillsammans med barnet, på ett barnanpassat och lyhört sätt, i enlighet med allmän kommentar nr 12 (2009) från FN:s kommitté för barnets rättigheter om barnets rätt att bli hörd.
- k) Om det bedöms vara förenligt med barnets bästa att återvända ska en individuell plan upprättas, i möjligaste mån tillsammans med barnet, för en hållbar återintegrering av barnet. Kommittéerna vill betona att ursprungs-, transit-, destinations- och återvändandeländer bör ta fram heltäckande ramverk med särskilt avsatta resurser för att implementera policyer och heltäckande mekanismer för samordning mellan institutioner. Sådana ramverk bör, i de fall då barn återvänder till sina ursprungsländer eller till tredje land, säkerställa att barnen återintegreras på ett effektivt sätt utifrån ett barnrättsbaserat synsätt, däribland med omedelbara skyddsåtgärder och långsiktiga lösningar, i synnerhet fungerande tillgång till utbildning, psykosocialt stöd, familjeliv, social inkludering, tillgång till rättvisa och skydd från alla former av våld. I alla sådana situationer bör det säkerställas att alla inblandade myndigheter gör en rättighetsbaserad uppföljning av god kvalitet, med oberoende bevakning och utvärdering. Kommittéerna vill betona att återvändande- och återintegreringsåtgärder bör vara hållbara med avseende på barnets rätt till liv, överlevnad och utveckling.

33. Konventionsstaterna är, enligt artikel 3 i FN:s konvention om barnets rättigheter, skyldiga att se till att varje beslut om att ett barn ska återföras till sitt ursprungsland fattas med beaktande av en individuell bevisföring och bedömning i varje enskilt fall, och följer en procedur med lämpliga rättssäkerhetsmekanismer, inklusive en grundlig individuell bedömning och fastställande av barnets bästa. Proceduren bör bland annat säkerställa att barnet när det återvänder är tryggt och ges lämplig omvårdnad samt åtnjuter sina rättigheter. Migrationskontrollhänsyn och liknande får inte ha företräde framför hänsyn till barnets bästa. Kommittéerna vill betona att återvändande bara är en av flera hållbara lösningar för ensamkommande barn, barn som skilts från sina föräldrar och barn som är med sina familjer. Bland andra lösningar finns att integreras i boendeländer – antingen tillfälligt eller permanent – beroende på varje barns omständigheter, att flytta till ett tredje land, till exempel av familjeåterföreningsskäl, eller andra lösningar som kan identifieras från fall till fall,

---

<sup>9</sup> En heltäckande, säker och hållbar lösning är en lösning som i största möjliga mån tillgodoser barnets bästa och barnets välfärd på lång sikt, och är hållbar och säker ur den synvinkeln. Syftet bör vara att se till att barnet kan utvecklas till vuxen i en miljö som tillgodoser hans behov och uppfyller hans rättigheter så som de definieras i FN:s konvention om barnets rättigheter.

genom hänvisning till befintliga samarbetsmekanismer, till exempel konventionen om behörighet, tillämplig lag, erkännande, verkställighet och samarbete i frågor om föräldraansvar och åtgärder till skydd för barn.

### **C. Rätten att bli hörd, till att uttrycka sina åsikter, samt till deltagande (artikel 12 i FN:s konvention om barnets rättigheter)**

34. I artikel 12 i FN:s konvention om barnets rättigheter understryks vikten av barns deltagande, och föreskriver att barn ska kunna uttrycka sina åsikter fritt och att åsikterna ska tillmätas betydelse i förhållande till barnets ålder och mognad och den fortlöpande utvecklingen av barnets förmågor.

35. I sin allmänna kommentar nr 12 understryker FN:s kommitté för barnets rättigheter att de åtgärder som krävs för att garantera rätten att bli hörd bör genomföras inom ramen för internationell migration, eftersom barn som kommer till ett land kan vara i en särskilt sårbar och utsatt situation.<sup>10</sup> Därför är det ytterst viktigt att fullt ut genomföra deras rätt att uttrycka sina åsikter om alla aspekter som berör deras liv, inklusive som en naturlig del av immigrations- och asylförfaranden, och att deras åsikter tillmätas betydelse. Barn kan ha egna migrationsprojekt och migrationsdrivande faktorer, och policyer och beslut kan inte få effekt eller vara lämpliga om de inte deltar. Kommittén betonar även att dessa barn bör ges all relevant information, inklusive om sina rättigheter, vilka samhällstjänster som finns, kommunikationsmedel, klagomekanismer, samt immigrations- och asylprocesserna och resultaten av dem. Informationen bör ges på barnets eget språk och i tid, på ett barnanpassat och åldersadekvat sätt, så att barnen kan göra sina röster hörda och så att deras åsikter kan tillmätas betydelse i förfarandet.<sup>11</sup>

36. Konventionsstaterna bör tillsätta en kvalificerad juridisk företrädare för alla barn, även barn som är i sina föräldrars vård, samt en utbildad tillförordnad vårdnadshavare för ensamkommande barn och barn som skilts från sina föräldrar, så snabbt som möjligt efter ankomsten, och kostnadsfritt.<sup>12</sup> Tillgängliga klagomekanismer för barn bör säkerställas. Under hela processen bör barn ges möjligheten att få en tolk så att de kan uttrycka sig fullt ut på sitt eget språk och/eller få stöd från någon som känner till barnets etniska, religiösa och kulturella bakgrund. Sådan personal bör utbildas i barns specifika behov inom ramen för internationell migration, däribland köns-, kultur- och religionsaspekter och andra överlappande aspekter.

37. Konventionsstaterna bör vidta alla lämpliga åtgärder för att till fullo främja och underlätta barns deltagande, däribland ge dem möjlighet att bli hörda i varje administrativt eller rättsligt förfarande som berör deras egna eller deras familjers ärenden, till exempel alla beslut som handlar om omvårdnad, logi eller migrationsstatus. Barn bör höras oberoende av sina föräldrar, och deras individuella omständigheter bör tas med i övervägandet av familjernas ärenden. Specifika bedömningar av barnets bästa bör göras i dessa procedurer, och barnets specifika anledningar till migrationen bör beaktas. När det gäller den betydelsefulla relationen mellan rätten att bli hörd och barnets bästa har FN:s kommitté för barnets rättigheter redan påpekat att det inte kan ske en korrekt tillämpning av artikel 3 om komponenterna i artikel 12 inte respekteras. På samma sätt stärker artikel 3 funktionaliteten hos artikel 12, genom att möjliggöra barns centrala roll i alla beslut som berör deras liv.<sup>13</sup>

38. Konventionsstaterna bör vidta alla lämpliga åtgärder i syfte att säkerställa barns rätt att bli hörda i de immigrationsförfaranden som rör deras föräldrar, framförallt när beslutet kan beröra barnens rättigheter, såsom rätten att inte skiljas från sina föräldrar, utom när ett sådant åtskiljande är förenligt med barnets bästa (se artikel 9 i FN:s konvention om barnets rättigheter).

---

<sup>10</sup> Se FN:s kommitté för barnets rättigheter, allmän kommentar nr 12, punkt 123.

<sup>11</sup> Ibid., punkt 124.

<sup>12</sup> Ibid., punkt 123-124.

<sup>13</sup> Ibid., punkt 74.

39. Konventionsstaterna bör vidta åtgärder inriktade på att underlätta för alla barn inom ramen för internationell migration att delta i att utforma, genomföra, övervaka och utvärdera policyer som kan beröra dem direkt eller indirekt, som individer eller som grupp, däribland inom områdena socialpolitik och socialtjänst. Initiativ bör tas för att förbereda flickor och transsexuella barn för verkningsfullt delta aktivt och på jämlika villkor med pojkar på alla nivåer inom socialt, ekonomiskt, politiskt och kulturellt ledarskap. I ursprungsländer är barns deltagande av allra största betydelse när det gäller att ta fram policyer om, och i processer som syftar till, att ta itu med drivkrafterna för barns och/eller deras föräldrars migration, och att ta fram policyer om detta. Staterna bör även vidta åtgärder med syftet att stärka barn som påverkas av internationell migration för att kunna delta på olika nivåer, genom konsultationer, samarbeten och barnledda initiativ, och att säkerställa att civilsamhällets organisationer, däribland barnföreningar och barnledda organisationer, kan delta på ett meningsfullt sätt i policydialoger och policyprocesser som rör barn inom ramen för internationell migration, på lokal, nationell, regional och internationell nivå. Alla inskränkningar av barns föreningsfrihet, inklusive att lagligen grunda föreningar, bör tas bort.

#### **D. Rätten till liv, överlevnad och utveckling (artikel 9 i FN:s konvention för skydd av migrantarbetares och deras familjers rättigheter; artikel 6 i FN:s konvention om barnets rättigheter)**

40. I artikel 6 i FN:s konvention om barnets rättigheter betonas konventionsstaternas skyldigheter att trygga barnets rätt till liv, överlevnad och utveckling, inklusive de fysiska, psykiska, moraliska, andliga och sociala dimensionerna av barnets utveckling.<sup>14</sup> Vid varje tidpunkt under migrationsprocessen kan ett barns rätt till liv och överlevnad vara i fara på grund av exempelvis våld till följd av organiserad brottslighet, våld i läger, kollektiva flyktingavvisningar och avbrytande av flyktingtransporter, överdriven våldsanvändning från gränsstyrkor, fartyg som vägrar rädda dem, eller extrema villkor under resa och begränsad tillgång till grundläggande tjänster. Ensamkommande barn och barn som skilts från föräldrarna kan vara sårbara på ännu fler sätt och mer utsatta för risker, såsom könsbaserat, sexuellt och andra former av våld och människohandel för sexuell exploatering eller exploatering som arbetskraft. Barn som reser med sina familjer bevittnar och upplever också ofta våld. Även om migration kan innebära möjligheter att förbättra livsvillkor och fly från övergrepp, kan migrationsprocesser innebära risker såsom fysisk skada, psykiskt trauma, marginalisering, diskriminering, främlingsfientlighet och sexuell och ekonomisk exploatering, familjesplittring, migrationsrazzior och förvarstagande.<sup>15</sup> Samtidigt kan barn möta hinder för att få tillgång till utbildning, lämplig logi, tillräckligt med säker mat och säkert vatten, eller vård, vilket kan ha negativ inverkan på den fysiska, psykiska, andliga, moraliska och sociala utvecklingen för barn som är migranter och barn till migranter.

41. Kommittéerna är medvetna om att bristen på reguljära och säkra migrationskanaler för barn och familjer bidrar till att barn gör livshotande och ytterst farliga migrationsresor. Detsamma gäller för gränskontroll- och gränsbevakningsåtgärder som fokuserar på repression i stället för på att underlätta, reglera och styra rörligheten, inklusive internering och deportering, brist på möjligheter till familjeåterförening inom rimlig tid, och brist på sätt att få reguljär status.

42. Kommittéerna anser att konventionsstaternas skyldighet enligt artikel 6 i FN:s konvention om barnets rättigheter och i artikel 9 i FN:s konvention för skydd av migrantarbetares och deras familjers rättigheter inbegriper förpliktelsen att skydda barn och i största möjliga mån minska de migrationsrelaterade risker som barn utsätts för, och som kan utgöra ett hot mot barnets rätt till liv, överlevnad och utveckling. Staterna, särskilt de som är transit- och destinationsländer, bör ägna särskild uppmärksamhet åt att skydda papperslösa barn, vare sig de är ensamkommande eller

---

<sup>14</sup> Se FN:s kommitté för barnets rättigheter, allmän kommentar nr 5 (2003) om allmänna åtgärder för genomförandet av konventionen, punkt 12.

<sup>15</sup> Se FN:s kommitté för barnets rättigheter, allmän kommentar nr 20 (2016) om genomförandet av barnets rättigheter under ungdomsåren, punkt 76.

skilts från sina föräldrar eller är med sina familjer, och till att skydda asylsökande barn, statslösa barn och barn som är offer för transnationell organiserad brottslighet, inklusive människohandel, handel med barn, kommersiell sexuell exploatering av barn, och barnäktenskap. Staterna bör även beakta den särskilda utsatthet som barn som migrerar kan drabbas av till följd av sitt kön och andra faktorer, såsom fattigdom, etnisk tillhörighet, funktionsnedsättning, religion, sexuell läggning, könsidentitet eller annat, som kan förvärra barnets utsatthet för sexuella övergrepp, exploatering och våld, bland andra människorättskränkningar, under hela migrationsprocessen. Särskilda policyer och åtgärder, däribland tillgång till barnanpassade, könsanpassade och säkra rättsmedel och icke-rättsliga medel, bör inrättas för att till fullo skydda och bistå sådana barn, med syftet att underlätta för dem att återuppta sina liv och få sina rättigheter som barn till fullo respekterade, skyddade och uppfyllda.

43. Kommittéerna vill understryka sambandet mellan artikel 2, 6 och 27.1 i FN:s konvention om barnets rättigheter. Konventionsstaterna bör se till att barn inom ramen för internationell migration, oavsett sin egen eller föräldrarnas status, har en levnadsstandard som är tillräckligt hög för deras fysiska, psykiska, andliga och moraliska utveckling.

44. Kommittéerna är bekymrade för att policyer eller praxis som förnekar eller inskränker grundläggande rättigheter, inklusive arbetsrättigheter och andra sociala rättigheter, för vuxna migranter på grund av deras nationalitet, statslöshet, etniska ursprung eller migrationsstatus, direkt eller indirekt kan påverka barns rätt till liv, överlevnad och utveckling. Om sådana policyer finns är de även ett hinder för att ta fram heltäckande migrationspolicyer och få in migration som en ordinarie del i utvecklingspolicyer. I enlighet med artikel 18 i FN:s konvention om barnets rättigheter bör konventionsstaterna därför se till att barns utveckling och barns bästa till fullo beaktas när det gäller policyer och beslut som syftar till att reglera deras föräldrars tillgång till sociala rättigheter, oavsett deras migrationsstatus. På samma sätt bör barns rätt till utveckling, och barnens bästa, beaktas när staterna allmänt eller individuellt hanterar situationen för migranter som uppehåller sig i landet irreguljärt, däribland genom att man genomför mekanismer för att erhålla reguljär status som ett sätt att främja integration och förhindra exploatering och marginalisering av barn som är migranter och deras familjer.

### **E. *Non-refoulement*, förbud mot kollektiv utvisning (artikel 9, 10 och 22 i FN:s konvention för skydd av migrantarbetares och deras familjers rättigheter, samt artikel 6, 22 och 37 i FN:s konvention om barnets rättigheter)**

45. Konventionsstaterna bör respektera skyldigheter angående *non-refoulement* som härrör från internationell människorättslagstiftning, humanitär rätt, flyktingrätt och internationell sedvanerätt.<sup>16</sup> Kommittéerna vill betona att principen om *non-refoulement* av internationella människorättsorgan, regionala människorättsdomstolar och nationella domstolar har tolkats som en implicit garanti som springer ur skyldigheterna att respektera, skydda och uppfylla de mänskliga rättigheterna. Den förbjuder konventionsstaterna att avlägsna enskilda, oavsett migrationsstatus, nationalitet, asylstatus eller annan ställning, från sin jurisdiktion om de riskerar oåterkallelig skada om de återvänder, till exempel förföljelse, tortyr, grova kränkningar av mänskliga rättigheter eller annan oåterkallelig skada.

46. Kommittéerna är bekymrade över att vissa konventionsstater väljer att tillämpa en snäv definition av principen om *non-refoulement*. Kommittéerna har redan påpekat<sup>17</sup> att staterna inte ska avvisa ett barn vid en gräns eller återföra barnet till ett land där man på goda grunder kan anta att det finns en verklig risk för att barnet kan lida oåterkallelig skada, såsom, men inte begränsat till,

<sup>16</sup> Artikel 33 i 1951 års konvention angående flyktingars rättsliga ställning, artikel 3 i konventionen mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning, och artikel 16 i konventionen till skydd för alla människor mot påtvingade försvinnanden.

<sup>17</sup> Se FN:s kommitté för barnets rättigheter, allmän kommentar nr 6, punkt 27, samt FN:s kommitté för skydd av migrantarbetares och deras familjers rättigheter, allmän kommentar nr 2 (2013) om rättigheter för migrantarbetare i en irreguljär situation och deras familjer, punkt 50.

sådan som avhandlas i artikel 6.1 och 37 i FN:s konvention om barnets rättigheter. Detta gäller både landet dit barnet ska sändas och länder dit barnet senare kan komma att sändas. Dessa skyldigheter rörande principen om *non-refoulement* gäller oavsett om det är icke-statliga aktörer som står för de allvarliga kränkningarna av de rättigheter som garanteras genom konventionen, eller om kränkningarna är direkt avsedda eller är en indirekt följd av åtgärder eller passivitet från statliga aktörer.

47. Kommittéerna vill påminna om att artikel 22.1 i FN:s konvention för skydd av migrantarbetare och deras familjers rättigheters, liksom även andra internationella och regionala instrument för mänskliga rättigheter, förbjuder kollektiva utvisningar och kräver att varje enskilt ärende som i slutändan skulle kunna utmynna i en utvisning ska utredas och beslutas individuellt, och säkerställer ett reellt förverkligande av alla rättssäkerhetsgarantier och rätten till rättslig prövning. Konventionsstaterna bör vidta alla nödvändiga åtgärder för att förhindra kollektiva utvisningar av barn och familjer som är migranter.

#### **IV. Internationellt samarbete**

48. Kommittéerna vill betona att en heltäckande tolkning av konventionerna bör utmynna i att konventionsstaterna utvecklar bilateralt, regionalt och globalt samarbete för att tillförsäkra alla barns rättigheter inom ramen för internationell migration, med beaktande av den vägledning som tagits fram i denna allmänna kommentar.

49. Kommittéerna är medvetna om vikten av att arbeta för samordning mellan olika ursprungs-, transit-, destinations- och återvändandeländer, och av deras roller och ansvarsområden, när det gäller att tillgodose barns behov inom ramen för internationell migration och att garantera deras rättigheter, genom att i första hand beakta vad som bedöms vara barnets bästa

50. Kommittéerna vill återigen inskräpa, när det gäller alla internationella, regionala eller bilaterala samarbetsavtal om gränshantering och migrationsstyrning, att sådana initiativ inverkan på barns rättigheter bör beaktas och anpassningar göras om det behövs för att upprätthålla barnets rättigheter. Kommittéerna är bekymrade över det ökande antalet bilaterala eller multilaterala samarbetsavtal som är fokuserade på att begränsa migrationen och som har bevisat negativ inverkan på barns rättigheter, och vill i stället uppmana till samarbete som underlättar säker, ordnad och reguljär migration med full respekt för de mänskliga rättigheterna.

51. Konventionsstaterna bör även använda sig av tekniskt samarbete med det internationella samfundet, inklusive med FN:s olika organ och regionala organisationer, för att genomföra migrationspolitik för barn som ligger i linje med denna gemensamma allmänna kommentar.

#### **V. Spridning och användning av denna gemensamma allmänna kommentar, samt rapportering**

52. Konventionsstaterna bör sprida denna gemensamma allmänna kommentar på bred front till alla intressenter, i synnerhet parlament och myndigheter, inklusive barnskydds- och migrationsmyndigheter samt barnskydds- och migrationspersonal, och till rättsväsendet, på alla nationella, regionala och lokala nivåer. Den bör också göras känd för alla barn samt alla relevanta yrkesgrupper och intressenter, inklusive sådana som arbetar för och med barn (dvs. domare, advokater, poliser och andra rättsvårdande tjänstemän, lärare, vårdnadshavare eller gode män, socialarbetare, personal vid offentliga eller privata välfärdsinrättningar och härbärgen, samt vårdpersonal), för medierna och för civilsamhället i stort.

53. Denna gemensamma allmänna kommentar bör översättas till relevanta språk, och det bör finnas tillgång till barnanpassade versioner samt format som är tillgängliga för personer med funktionsnedsättning. Konferenser, seminarier, workshops och andra evenemang bör hållas så att det sker ett utbyte av goda exempel när det gäller hur den ska genomföras. Den bör också införlivas

i formella utbildningar och fortbildning för alla relevanta yrkesgrupper och teknisk personal i synnerhet, samt för myndigheter och personal med ansvar för migration och barnskydd, och bör göras tillgänglig för alla nationella och lokala institutioner för mänskliga rättigheter, samt andra människorättsorganisationer i civilsamhället.

54. Konventionsstaterna bör i sina periodiska rapporter enligt artikel 73 i FN:s konvention för skydd av migrantarbetares och deras familjers rättigheter och artikel 44 i FN:s konvention om barnets rättigheter inkludera information om vilka åtgärder utifrån denna allmänna kommentar de har vidtagit och vilken verkan de har haft.

## **VI. Ratificering eller tillträdande av avtal samt reservationer**

55. De konventionsstater som inte redan har gjort det uppmanas att ratificera eller tillträda följande instrument:

- a) FN:s konvention för skydd av migrantarbetares och deras familjers rättigheter, inklusive genom att göra de bindande utfästelser som anges i artikel 76 och 77.
- b) FN:s konvention om barnets rättigheter.
- c) Fakultativt protokoll till konventionen om barnets rättigheter om handel med barn, barnprostitution och barnpornografi.
- d) Fakultativt protokoll till konventionen om barnets rättigheter vid indragning av barn i väpnade konflikter.
- e) Fakultativt protokoll till konventionen om barnets rättigheter om ett klagomålsförfarande.

56. Konventionsstaterna uppmanas att se över, modifiera och/eller dra tillbaka reservationer som gjorts vid ratificering eller tillträdande, så att barn inom ramen för internationell migration fullt ut kan åtnjuta alla sina rättigheter enligt de båda konventionerna.

\*\*\*